

Ordets liturgi for barn

Tidsramme: 20-25 minutter

19. søndag i det alminnelige kirkeår – år A

Evangelium: Matteus 14,22–33

På den tid fikk Jesus disiplene til å gå i båten og dra i forveien over til den andre bredden, mens han selv fikk folket av sted. Og da folket var sendt av gårde, gikk han opp i fjellet for å være for seg selv og be. Om aftenen var han så alene der oppe.

Båten var alt langt ute på sjøen, og kjempet hardt med bølgene, for vinden stod stikk imot. Da, ut på natten, i fjerde vakt, kom han hen mot dem, vandrende på sjøen. Da disiplene fikk se ham komme der på sjøen, ble de slått med redsel; de mente det måtte være et gjenferd de så, og skrek høyt.

Men i det samme talte Jesus til dem: «Fatt mot,» sa han, «det er meg; vær ikke redde.»

Da sa Peter: «Herre, er det virkelig deg, så si at jeg skal komme ut til deg på vannet.»

Og Jesus svarte: «Kom!» Peter steg ut av båten og gikk på vannet bortover mot Jesus. Men da han så hvor det blåste, ble han redd og begynte å synke, og skrek: «Herre, redd meg!» Straks rakte Jesus hånden ut og grep fatt i ham. «Hvor lite tro du har!» sa han til ham, «hvorfor tvilte du?» Og som de steg opp i båten, la vinden seg.

Men de som var ombord, kastet seg ned for ham og sa: «I sannhet, du er Guds sønn!»

Øvrige tekster: Første kongebok 19,9a.11–13a; Romerbrevet 9,1–5

Refleksjon og hovedbudskap

Dagens tekst er en storslått fortelling om Jesus som Herre over naturlovene, Jesus som viser sin guddommelige makt for disiplene sine, og hvordan de responderer på dette.

Peter i sin store tillit til Jesus tør å gå mot ham på vannet, men i det samme han fjerner blikket sitt fra Jesus, blir han overmannet av tvil. Han synker, men Jesus drar han opp.

Vi kan alle identifisere oss med Peter: i våre liv opplever vi stormer og farlige bølger, men har vi blikket rettet mot Jesus, vil han gi oss tro og styrke til å leve i stormene. Og også når vi mister troen, og begynner å synke, så trenger vi bare å rope på Jesus, og han vil strekke ut sin arm og redde oss.

Til fordypning

Som barn ligger ofte fascinasjonen i denne fortellingen først og fremst i det at Peter fikk lov å gå på vannet og det var vanskelig å skjønne poenget med at Jesus ikke lot ham få gå helt bort til han. Som voksen gir det mening å se Peter sin tvil og samtidig se at det er Jesus han vender seg til og roper om hjelp. Og som voksen er det stor trygghet i å se hvordan Jesus tar ham i armen og reiser ham opp igjen og at de sammen går tilbake til båten.

Dette må du ha gjort klart på forhånd

Sett stoler i en halvsirkel rundt et lite bord dekket med hvit duk, løper i den liturgiske fargen grønn, lys og krusifiks eller ikon og Bibelen.

Flanellograf: Havbakgrunn, båt, disipler, Peter og Jesus.

Uten flanellograf: Et stort blått stoff som kan være vann.

Innledning/åpning

Vi ønsker alle velkommen og gjør korsets tegn. Vi tenner lys og synger sammen «Vår Gud er så stor» med bevegelser.

Si deretter: I dag skal vi få høre om en gang Jesus gjorde noe helt spesielt. Han gjorde et under, noe som bare han kan gjøre.

Nå skal vi lese teksten slik den står i Bibelen, og så skal vi fortelle og vise hva vi leste etterpå.

Alle synger et kort hallelujavers, og vi kors seg på panne, munn og hjerte. Les evangelieteksten.

Opplagg for formidling av bibelteksten

Vi gjenforteller teksten med flanellograf eller med å bruke barna som statister: legg utover et stort blått tøyestykke. La båten være den ene siden, og la et av barna (Jesus) stå på andre siden. La alle bli forskrekket da de ser at Jesus begynner å gå på vannet: La en være Peter som først går, men som begynner å falle (setter seg ned), og la Jesus dra ham opp igjen og gå sammen bort i båten. Til slutt kan alle barna få være disiplene i båten som kneler for Jesus og sier: «I sannhet, du er Guds Sønn!»

La alle sette seg.

Vi snakker sammen:

- Hvorfor ble disiplene først redde tror dere? (de trodde de så et spøkelse, de hadde aldri sett noen gå på vannet...)
- Hva sa Jesus til dem da? (vær ikke redde det er meg!)
- Hvorfor gikk Jesus på vannet? (? Hva tror barna? Jesus er Gud, og kan bestemme over naturen....)
- Hvorfor ville Peter gå ut til Jesus? (Kanskje han ville være sammen med ham?)
- Hvorfor begynte han å synke? (han ble redd igjen...)
- Hva gjør Jesus når Peter blir redd? (Han tar ham i armen og følger ham tilbake til båten)
- Alle skjønnte at Jesus er Guds sønn.

Vi folder hendene og ber sammen: «Takk for at du er Guds sønn, Jesus. Takk for at du kommer når vi er redde, og gir oss hånden din.» Amen.

Vi synger sammen igjen: Vår Gud er så stor, så sterk og så mektig!

Sangforslag

Vår Gud er så stor, nr. 109 i Barnesalmeboka (Verbum forlag, 1999)

Min båt er så liten, nr. 127 i Barnesalmeboka

Jeg er trygg hos deg, nr. 186 i Adoremus (NUK, 2008)

Andre punkter som kan tas med

- La barna tegne det de har hørt og sett.
- Barna kan lære en setning utenat fra dagens tekst: «I sannhet, du er Guds sønn!». De som kan skrive kan få skrive det på et ark og ta med seg hjem.
- Lag en båt i papp, og la barna tegne seg selv, klippe ut og plassere seg oppi båten sammen med Jesus.

Avslutning

Vi ber velsignelsen og går tilbake til kirken.